

ŘÍM

Ve dnech 23.-27.4.2009 navštívila skupina třinácti poutníků z Domažlicka věčné město Řím.

A konečně, je čtvrtě, tak dlouho očekávané ráno 27.4.09. Máme sraz na autobusovém nádraží v Domažlicích, odkud ranním autobusem v 6:15 hodin odjíždíme směr Praha.

U někoho je určitá nervozita, vždyť, ne že opouštíme příbytky, ale z pražského letiště Ruzyně letíme a někdo i poprvé. Jaké to bude? Jak snesu let, nebude mi špatně? A mnoho jiných myšlenek se honí hlavou.

Sedíme v letadle směr Řím, které za pár minut startuje. Let ubíhá dle plánu, bez problému. Za chvíli nás očekává římské letiště Fiumicino. Přistáváme. Ne, létat není špatné a strach? Ten za to nestojí, vždyť za krátký čas nás přivítá hotel v samém srdci města a čekají tolik vysněné památky. Jízda auty ubíhá a my vidíme Řím. Ubytování, dát se po cestě do gala a jdeme společně na první průzkumnou procházku městem. Je slunečno a teplo. Vše kvete a voní. Nádhera. Jen trochu silnější a uspěchaná doprava než jsme zvyklí. Přecházíme. Na červenou? To snad ne, ale za chvíli poznáváme, že italská řídičí jsou opravdu skvělí a ochotní. Doma to raději, ba zcela jistě, zkoušet nebudeme. Navštívíme Mamertinum - vězení Sv. Petra. Na vrcholu Capitolu na nás v překrásné bazilice čeká římské Bambino. Dojdeme k fontáně Di Trevi. Únava po celodenním putování se pomalu dostavuje, a tak jdeme ochutnat italskou pizzu. Je jiná než u nás. Chutná skvěle. Zasloužíme si odpočinek. Usínáme v kvalitním hotelu a ráno nás překvapí velmi chutná a bohatá snídaně.

Pokračujeme. Další den začínáme jízdou metrem a následuje prohlídka centra města s Coloseem, Forem Romanum, Pantheonem. Je to dost náročné. Odpočinek, něco málo pojist a pokračujeme. Zdoláním Španělských schodů jdeme k vytoužené vile Borghese. Nádhera. Tolik skvostů antiky pohromadě, obrazů zvukných jmen a mistrů. Někomu se splní i dávný sen zhlédnout ten svůj oblíbený - to vše v překrásném parku. Je večer, čas odpočinku. Co si takhle vychutnat i noční procházku Římem? Jdeme to zkusit. Je úchvatný svým ruchem a shonem velkoměsta, tajemný a zároveň dominantní. Jdeme spát. Zítra nás čeká další putování městem a poznávání jeho klenotů.

Jedeme metrem. Směr Vatikánská muzea. Ohromí nás dlouhá fronta návštěvníků, kteří chtějí stejně jako my navštívit vyhlášené sbírky umění věků a hlavně jejich perlu, Sixtinskou kapli. Ta nemá chybu. Škoda, že musíme chodit s hlavou zakloněnou, ale nikomu to nevadí a hltá krásy stropních maleb od samotného mistra Michelangela. Čeká na nás Vatikánské náměstí a monument chrámu Sv. Petra - velkolepé setkání, davy lidu, ale my pokračujeme. Pokloníme se u hrobu, nám milého, papeže Jana Pavla II a ostatkům sv. Petra. Vstupujeme do samotného chrámu. Dech se nám tají. Tolik nádhera pohromadě. Nevynecháme podívanou na Pietu a sochu sv. Petra, které, jak jinak, než sáhneme na nohu s prosebným přáním. Kéž by nám bylo splněno. Na duchovní rozjímání není vhodná doba. Chrám šumí hlukem davů návštěvníků. Škoda, že není přístupná naše Svatováclavská kaple se sarkofágem kardinála Berana. Kněze nám tak dobře známého, pocházejícího z našeho regionu. Snad někdy....

Venku je nádherné počasí a my přecházíme k Andělskému hradu. Původní hrobka dnes láká návštěvníky svou úžasnou vyhlídkou na Řím pod sochou archanděla Michaela. Den pomalu končí a my se vracíme velmi, velmi přečpaným metrem. Je 26.4.09 a Itálie slaví svůj svátek osvobození od fašismu. Lidé se soustřeďují na místech projevů a společenských akcí. My jdeme raději na večeři a spát.

Je neděle. Klidným ránem se nese zvuk zvonů svolávajících věřící k bohoslužbám. My jdeme také. A kam jinam, než do samotné baziliky Santa Maria Maggiore - Panny Marie Sněžné. Malá boční kaple zní hlasem kněze i věřících a my se přidáváme. Je po mši a bazilika? Klidná, tichá, milostivá a nádherná, prochází místní kardinál a my odcházíme. Čeká nás spousta dalších kostelů, chrámů a bazilik, které dnes navštívíme. Metro zastaví na stejnojmenné zastávce Basilika sv. Pavla za hradbami, v níž probíhá polední mše. Čekáme a modlíme se za odpuštění a své známé. Věřící odcházejí. Je ticho a klid, tolik známé pro tuto baziliku. Začínáme s prohlídkou u Sv. kříže, který je datován do dávné minulosti a jednou z cenných relikvií pro chrám i věřící. Prohlédneme si pontifikáty všech papežů s myšlenkou, co asi, až bude ten poslední na místě pro něj vytvořeném.... Ale my pokračujeme dál, směr letovisko Ostia. Moře, je tu a přímo Thyrenské. Dravé, obzvláště v tuto roční dobu. Nevadí. Procházka po pláži nikomu neuškodí a mušličky vyvržené mořem udělají doma radost a vzpomínku na letovisko navštěvované převážně Římány už v minulosti. Vracíme se. Čeká nás ještě podvečerní Řím a návštěva dalších z klenotů. My se podíváme do baziliky Panny Marie Vítězné, kde si připomeneme i naši státnost kopí Pražského jezulátka a obrazy připomínající bitvu na Bílé hoře s příběhem zázračného obrazu Panny Marie. Je poslední večer. Je přichystaná společná večeře, při které, jak jinak, je podáváno italské národní jídlo špagety s rajčaty, parmazánem a míchaným salátem. Jsou výborné.

Ráno se probouzíme do posledního dne. Škoda, ale žádné litování. Každý si jde prohlédnout to, co se mu z okolí nejvíc zalíbilo, nebo jen tak courem. Řím za to stojí a Fontana di Trevi a vhození mince do ní na památku také.

Je poledne. Odjíždíme auty na letiště, kde jsme před pěti dny naší pouti začínali. Odlétáme. Čeká nás slunné odpoledne a příjemný a klidný let. Arrivederci Roma.

Děkuji všem účastníkům

Miroslav Byrtus